Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri

În duh de biserică, în zi de praznic împărătesc, Eu, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Tatălui peste biserică, slujitor împreună cu ea pentru cele spre Dumnezeu, grăiesc cuvântul Meu cel sfânt peste ea şi hrănesc duhul ei şi fapta ei cea pentru Dumnezeu, că e mare lucrare şi mare minune să poată omul cu Dumnezeu aşa cum aşteaptă Domnul de la om, iar pentru această împlinire dinspre om spre Dumnezeu trebuie mereu şi mereu învăţătură, mereu îndemn spre viaţă, mereu hrană pentru viaţa cea cu Dumnezeu, căci viaţa omului este pândită zi şi noapte de satana ca s-o surpe pe ea din om, ca s-o murdărească şi ca s-o slăbească prin păcat, iar Eu, Domnul, văd, şi păstoresc cu cuvântul Meu pe cei ce se aleg cu Mine şi le veghez viaţa şi mersul şi le dau din Duhul Meu lor.

O, nu e mult cuvântul Meu peste cei ce Mă aleg ca să le fiu Păstor, ci trebuie mereu să păstoresc cu el pe cei ce Mă aleg, iar ei să dea în părţi hrana Mea, care se împarte şi nu se împuţinează, căci Eu sunt fără de început şi fără de sfârşit, ca şi cuvântul Meu.

În zi de praznic împărătesc las cuvânt cu povaţă în el peste duhul şi fapta bisericii Mele, şi să ia din hrana aceasta cei ce vor să fie biserică a Mea când ei se numesc pe sine aşa, adunându-se după datină pentru rugăciune cu slujire înaintea altarelor. O, e mare lucrare să am Eu, Domnul, biserică pe pământ cu slujirea ei spre Mine! Nu ştiu cei ce se adună în locaşuri de biserică, nu ştiu aceştia ce va să zică biserică. O, dacă ar vrea ei să ştie, ar şti şi nu le-ar fi în zadar predaniile şi datinile sfinte, ci le-ar fi de folos pentru mântuirea lor, căci nu se poate omul să slujească la doi stăpâni aşa cum cred toţi oamenii care bat calea ca să meargă la biserică după cum e moda aceasta, iar când să vină vreo veste din cer peste ei, o, n-au ei habar pentru tainicele lucrări ale Domnului peste biserică, pentru mântuitoarea lucrare de sus peste ea. Biserică înseamnă mama Mea Fecioara, care slujea pentru Dumnezeu cu iubirea ei, cu supunerea ei, iar vestea cea din cer a îngerului a desluşit ei voia Domnului peste ea şi s-a împlinit însămânţarea Mea în pântecele ei cel fecioresc ca să Mă nasc apoi după nouă luni prunc supus şi să cresc supus şi să lucrez supus pe pământ, şi să ascult din cer voia Tatălui cu Mine şi să fac voia Lui.

Să audă toţi oamenii ceea ce grăiesc Eu în duh de biserică şi desluşesc! Cine voieşte să ştie ce înseamnă biserică, să privească cu nesaţ la inima şi la viaţa şi la supunerea mamei Mele Fecioara, biserică a lui Dumnezeu fiind ea şi primind ea din cer lucru de împlinit prin supunere şi prin credinţă, iar altfel nimeni nu poate sluji Domnului sub nume de biserică a Sa.

A venit îngerul buneivestiri la Fecioara cea aleasă pentru naşterea Mea şi s-a luminat cu lumină mare încăperea, şi inima Fecioarei a tresărit la vestea îngerului, şi apoi ea s-a supus şi s-a împlinit taina buneivestiri, şi n-a coborât zadarnic această veste din cer pe pământ, ci s-a împlinit cuvântul lui Dumnezeu în ziua aceea aşa cum el s-a vestit spre lucrarea lui atunci şi apoi, pentru toată împlinirea lui. Aşa sunt cei ce ascultă de Dumnezeu şi de la Dumnezeu apoi, ca mama Mea Fecioara sunt, iar altfel omul nu poate să fie biserică a Mea, nu poate el să bea şi paharul Domnului şi paharul demonului şi să nu fie el furat de la Dumnezeu apoi, căci Iuda ucenicul dacă a băut paharul demonului prin ascunderea lui de Dumnezeu şi de fraţii lui ucenici, când a venit şi el şi a băut paharul Domnului a fost învederat, a intrat satana în el şi l-a tras apoi spre cele ce lucra el în ascuns, căci l-a avut la mână satana cu cele ascunse în el, şi iată, nu poate omul să bea din două părţi şi să nu fie trădător prin aceasta.

O, iubirea de Dumnezeu trebuie hrănită în om ca să fie ea, dar în cel cu duhul semeţiei în el nu dă ea rod, căci iubirea nu poate cu amestecătura şi iese şi se duce la locul ei de purcedere şi nu poate ea în omul nedăruit numai ei.

O, popor al cuvântului Meu, trebuie, fiule, să te învăţ mereu, căci învăţătura Mea de pe masa ta Eu o dau în părţi spre povaţă peste mulţi. O, ai grijă, fiule, să fie în tine hrană pentru iubirea de Dumnezeu şi s-o hrăneşti pe ea între frate şi frate, căci şi Eu am mereu această grijă şi mereu vin cuvânt la tine şi mereu Mă dau ca să Mă ai Învăţător şi să Mă ia oamenii şi să înţeleagă ei voia Mea, căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veşnice, şi e de despicat bine rostul acesta. Cele ce se văd sunt trecătoare, şi e bine că se văd, că se pot şterge cele ce sunt rele, ca să treacă relele şi să nu rămână ele pentru plata cea rea a omului în cele veşnice, iar cele ce nu se văd sunt veşnice, ca şi faptele rele ale omului, care nu se pot vedea din om de către alt om tămăduitor pentru om, şi care rămân veşnic neşterse, ca şi plata lor.

O, nu se bucură de izbăvirea de păcat şi de cele ascunse din el, ci se mânie pe Mine omul când îi arăt că văd şi că ştiu păcatul lui şi când dau să-l izbăvesc de întunericul lui şi să-l ajut să iubească el lumina şi faptele ei şi roadele ei apoi. Trebuie hrănită dragostea de Dumnezeu, care-l ajută pe om numai spre Dumnezeu, numai spre mărturisirea lui Dumnezeu cu faptele lui, văzute din cer şi de pe pământ sau tăinuite în Dumnezeu prin smerenia omului iubitor de Dumnezeu şi pedepsitor de păcat.

Iubirea de Dumnezeu o hrănesc Eu în om prin cuvântul venirii Mele de azi, căci s-a răcit pe pământ iubirea de Dumnezeu, iar la acest semn Eu numaidecât vin, aşa cum este scris că voi veni la acest semn, şi vin să întăresc iubirea de Dumnezeu în om. Amin.

Îmi zice mincinosul cel ce vede că tac faţă de păcatul lui sau al fratelui lui, şi Îmi zice mincinosul şi cel ce Mă aude grăind acest cuvânt al venirii Mele pentru ca să hrănesc în om credinţa şi dragostea şi apoi nădejdea, spre pocăinţa lui. O, dacă Eu nu-i spun omului faptele lui ascunse nu înseamnă că le iubesc sau că nu face rău omul prin aceasta sau că Eu nu văd şi nu ştiu, ci înseamnă că tac şi rabd îndurerat, ca nu cumva să Mi-l fac şi mai mare duşman pe cel neascultător, şi care nu se teme de dreptatea dintre Mine şi el, iar cine se uită la cel ce păcătuieşte ca să facă şi el păcatul, va fi şi mai greu pedepsit decât cel de la care zice că ia el pildă rea, căci mulţi au văzut păcatele celor de lângă ei, dar nu le-au făcut şi ei, ci s-au înţelepţit şi au vegheat peste ei, iar Eu, Domnul, nu Eu nu-l iert pe om, ci plata păcatului nu-l iartă pe el.

Grăiesc cuvânt cu putere în el, ca să ia învăţătura Mea cei ce ştiu masa Mea cu poporul Meu în mijlocul neamului român, şi unde Eu pun ca să fiu împărţit, căci duhul bisericii aceasta face: cercetează şi lucrează şi împarte cuvântul învăţăturii peste tot pe unde întunericul din om îl ţine pe om sub păcatul cel ascuns în om şi care-l pedepseşte pe om apoi.

Luaţi aminte, voi, cei credincioşi, şi voi, cei necredincioşi, şi învăţaţi de la Dumnezeu să vă feriţi de păcat, căci plata păcatului nu vă fereşte pe voi! O, intraţi sub veghe, veniţi la lumină şi luaţi lumină şi dezvăţaţi-vă de faptele întunericului din voi! Când omul se vrea singur pentru faptele lui cele din el păcătoase, îl ia diavolul în primire ca să facă ascundere omul, şi uită de înger şi de Dumnezeu unul ca acela. Când se aleg doi, tot rău este, că e tot alegere şi e tot cursă diavolească pentru cel neputincios care stă fără veghe, dar când sunt fraţi împreună trei şi cinci şi zece şi mulţi vieţuind şi dăruind unii altora jertfa lor cea cu iubire în ea, atunci binecuvântarea Domnului lucrează mult, şi unii pe alţii se veghează fraţii spre Domnul, dacă pentru aceasta se unesc ei laolaltă fraţi. Rugăciunea cu postul de bucate lângă ea, acestea slăbesc puterea lui satana şi a îngerilor lui, care mişună cu putere peste tot în văzduh şi în om şi între om şi om, şi iată povaţă pentru post, căci trebuie post de toate cele rele din om, nu numai de bucate, căci omul greşeşte mult prin minte, prin vorbire, prin inimă, nu prin mâncări şi atât când e vreme de post. Cei postitori, cuvioşi şi sihaştri, dădeau să se ferească de păcat în vremea cea cu post de bucate şi dădeau şi pe alţii să-i ferească de păcatul din ei, şi se duceau spre schivnicie în vreme cu post, căci ei ştiau că plata păcatului este grea, şi luptau ei apoi cu toate puterile sufletului lor împotriva puterii trupului, care cere pentru el, şi mulţi din ei biruiau şi dobândeau har peste har, şi har vestit apoi, lucrând el spre vindecarea multora din cei ce căutau pe Dumnezeu, dar cei ce stau laolaltă în numele Meu pentru dragostea Mea în mijlocul lor, aceia se biruiesc unii pe alţii împotriva

celor dinăuntru ale lor şi se ajută unii pe alţii pentru statul lor împreună în numele Meu şi pentru cele de folos sufletelor lor.

Se sfârşeşte peste opt zile vremea Postului Mare şi mulţi din cei postitori de bucate au păcătuit cu gura spre vorbiri deşarte şi spre folos diavolului şi au păcătuit cu răutatea, cu încordarea de suflet şi cu neveghea pentru iubirea de Dumnezeu, căci dacă omul nu posteşte pentru dragostea de Dumnezeu şi posteşte pentru ca să-i dea lui Domnul prin zile de post izbândă în multe ale lui, o, un aşa om nu are în el dragostea lui Dumnezeu, ci are nevoie de ajutor pentru el, şi Domnul îi dă dacă el cere, dar dacă şi el nu dă Domnului ceea ce aşteaptă Domnul de la om, iubire din toată inima şi sufletul şi duhul lui, atunci zadarnic este postul omului, şi se cunoaşte că n-are în el dragostea lui Dumnezeu şi se cunoaşte că nu are har, ci are dragoste numai pentru el un aşa om.

O, poporul Meu cel plin de cuvântul Meu învăţător peste tine, adună-te acum, fiule, sub rânduiala cea bisericească din mijlocul tău şi îngenunchează cu multă umilinţă înaintea Mea pentru duh cu căinţă de tot ceea ce ai greşit tu ca un om în vremea aceasta cu post, căci tu ai sarcini mari şi multe pentru purtarea lucrării Mele, iar grijile acestea îţi mai învârtoşează când şi când pacea inimii, sau neveghea ta deplină te-a mai adus la greşeli cu lucrul sau cu cuvântul sau cu gândul, şi curăţă-te frate pe frate şi să fie primire de la unul la altul pentru căinţă, fiilor, căci fraţii adevăraţi ai Mei veghează unii peste alţii, nu peste ei înşişi mai întâi, şi trebuie primire cu supunere, fiilor, aşa cum mama Mea Fecioara s-a supus îngerului vestitor şi a ascultat ea voia celui vestitor peste ea de la Dumnezeu şi pentru Dumnezeu. Ea este pildă de biserică a lui Dumnezeu, ea este cea plină de har din pricina iubirii ei de Dumnezeu şi a supunerii ei depline înaintea Ziditorului ei. Amin.

— Eu sunt aceea, Fiule Ziditor, căci Tatăl Ziditorul Ţi-a spus Ţie să Te aşezi în pântecele meu şi să Te naşti Om, iar eu Ţi-am fost biserică şi Te-am adăpostit în pântecele meu cel fecioresc până ce ai ieşit şi Te-ai arătat oamenilor plin de har şi de adevăr, de la naşterea Ta şi până la suirea Ta iarăşi la Tatăl Savaot.

M-am făcut pildă de biserică a Ta, o, Fiule al lui Dumnezeu, şi ai fost Arhiereul bisericii mele. Te-am purtat în inimioară cu toată dragostea mea pentru Tine, şi Te-am purtat în pântece apoi prin supunerea mea Ţie la vestirea îngerului care Te-a vestit pe Tine mie că Te vei naşte din pântecele meu şi Te vei arăta lui Israel. O, Te-am purtat iarăşi apoi în inimioară pe pământ, până în cer lângă Tine, Fiule scump al meu. Ai făcut din mine pildă de biserică a Ta pe pământ, Doamne. Îi rog pe cei credincioşi şi pe cei necredincioşi, îi rog să se lase spre dragoste de Tine şi să şi-o hrănească mult, ca să aibă şi ei bucuria mea şi harul cel de la ea. Dragostea de Tine este bucurie, şi apoi este har. Cei ce vor să guste fericirea şi tânjesc după ea pe pământ, iat-o, aceasta este şi aşa este ea şi în Tine este izvorul ei, din care ei pot bea şi se pot bucura cu bucuria cea deplină, căci altfel de bucurii sunt trecătoare şi îi trec pe oameni. Numai bucuria cea veşnică ajută-i pe oameni s-o caute şi s-o aibă, Bunule Învăţător al lor, dar fă-i pe ei să caute învăţătura Ta şi s-o pună la inimă şi să ia din ea viaţă spre viaţa lor.

E zi de praznic împărătesc, a mea şi a Ta zi de praznic, şi este ziua îngerului vestitor peste mine de la Dumnezeu. Le dăruim oamenilor bucuria mântuirii acestei zile şi folos de la ea lor, iar eu mă supun bucuriei Tale în mijlocul poporului cuvântului Tău, că Tu eşti Arhiereul bisericii Tale, Doamne, şi Tu ai întocmit-o pe ea acum ca s-o ai acum, când se surpă numele şi viaţa bisericii pe pământ, căci satana a biruit peste cei fără de dragoste de Dumnezeu în slujirea cea după datină pentru taina de biserică, iar mângâierea noastră este de la cei zidiţi de Tine acum biserică a Ta înaintea Ta, şi prin care Tu Te ridici Salvator pentru mulţi. Fericiţi cei curaţi cu inima, fericiţi mult, şi mulţi din ei vor primi plata pentru aceasta când se vor alege la dreapta şi la stânga toate şi toţi, după cum este scris, şi după harul pocăinţei, pe care Tu îl reverşi cu multul acum, când vii pe pământ cuvânt şi har plin de cuvânt, o, Fiule milos pentru om şi mult răbdând Tu cu sfinţii pentru scăparea multora în zilele ce vin. Amin.

— Da, mamă, aşa voiesc să fie, să scape spre salvare mulţi, şi trebuie să vadă ei şi să creadă ei, că iată, Eu vin cu ea înaintea lor mai înainte de furtuna cea înteţită mult, căci acum furtuna e tăcută şi ia de peste tot din calea ei pe cei ce au stat sub nume de biserică pe scaune şi pe ridicături ca să stăpânească peste oameni în numele Meu, iar turma Ne este risipită şi flămândă de tot, mamă. Eu, Domnul, suflu peste ea, iar fluierul cuvântului Meu dă s-o trezească şi s-o cheme la păşune, căci sunt Păstor cu milă şi cu bogăţie de păşune plină de duh dătător de viaţă, şi dau din ea la cei ce vin la masa Mea. Amin.

O, poporul Meu cel plin de cuvântul Meu pe masa ta, am stat cu zi de praznic împărătesc în sărbătoare cu tine în ziua aceasta. Îţi hrănesc, fiule, dragostea de Dumnezeu. De ea ai tu nevoie cel mai întâi, iar toate celelalte slujirii ei vin după ea ca lucrare a ei. Acest har să-l aveţi toţi, măi fiilor. Hrăniţi-vă unii pe alţii cu dragostea de Dumnezeu, şi cu multă umilinţă să vă dăruiţi unii altora acest har ceresc. Iubiţi postul şi rugăciunea, care izvorăsc din dragostea de Dumnezeu din voi şi dintre voi, şi din care izvorăşte dragostea de Dumnezeu. Acestea sunt semnele după care Eu, Domnul, îi cunosc pe ai Mei, şi prin care ai Mei Mă cunosc. Amin.

Pace ţie, poporul Meu, şi iată cine voieşte să grăiască ţie în ziua aceasta, de lângă Mine să-ţi grăiască şi să se bucure întru venirea Mea cu sfinţii la tine. Ia aminte, şi împărtăşeşte-te de duhul învierii, o, poporul Meu! Amin.

— Învierea mea, Doamne, Te-a arătat pe Tine lui Israel Dumnezeu mare. Am stat patru zile cu trupul despărţit de suflet în mormânt, iar Tu ai venit în Betania şi m-ai strigat afară. Eu Te-am ascultat şi am înviat, o, şi s-au stârnit împotriva Ta apoi toţi făţarnicii lui Israel şi s-au aţâţat unii pe alţii cei ce-şi ocroteau mărirea lor şi s-au temut cu teamă mare şi s-au sfătuit în sobor arhiereii şi preoţii să Te dea crucii şi morţii, Doamne, căci venise vremea să Te laşi în mâna lor, spre judecata lor şi a stăpânitorului acestei lumi, prin mijlocirea faptelor lor ucigătoare asupra Ta, Dumnezeule mare. Învierea mea la cuvântul Tău, aceasta a făcut să se aţâţe duhul celor ce se temeau de Tine atunci, iar azi, în ziua sâmbetei celei de dinaintea intrării Tale măreţe pe mânzul asinei în Ierusalim, azi este şi serbarea zilei învierii mele şi am dorit bucuria să grăiesc pe calea venirii Tale în mijlocul poporului cuvântului Tău, că voiesc să-i spun lui să pătrundă în adânc taina învierii mele, care a lucrat odată cu taina mântuirii cea de la Tine peste oameni, Doamne. Întâi le-ai promis oamenilor învierea prin învierea mea, că m-ai iubit, fiindcă şi eu Te-am iubit, şi apoi Tu Te-ai dus spre jertfă pentru neamul omenesc depărtat de Tine prin păcat. A doua zi Te-a primit tot Ierusalimul cu cântări de slavă ca pe un Împărat, căci toţi au aflat de minunea învierii mele, iar apoi Ţi s-a pregătit crucea, Doamne, şi toţi mai-marii au pornit împotriva Ta pe cei ce Ţi-au cântat osana în ziua de Florii. O, iată taina dragostei de Dumnezeu! Unii înviază pentru credinţa lor în Tine, iar alţii mor pentru nedragostea lor de Tine, Doamne. Nu mai este dragoste de Dumnezeu, nu mai este pe nicăieri, iar taina de biserică este batjocorită de cei ce slujesc în nume de biserică peste oameni pe pământ, iar dacă dragostea nu mai este, e semnul să vii. Şi de ce să vii? Să vii să întăreşti dragostea, căci ea nu mai este. O, vino, Doamne, pe pământ şi întăreşte dragostea de Dumnezeu în oameni, căci la acest semn este scris ca să vii! Îl rog pe poporul cuvântului Tău să-şi îmbogăţească înţelepciunea tainei învierii, şi mă bucur azi între sfinţi în cer că am putut eu acum să fiu în venirea Ta la el şi să grăiesc în mijlocul lui cuvântul meu de bucurie pentru venirea Ta cuvânt pe pământ.

O, bucură-te, popor iubit de Dumnezeu, dar iubindu-L mult pe El, aşa să te bucuri, şi altă bucurie să nu ai, ci să-ţi fie de ajuns iubirea cea pentru El şi hrană să-ţi fie ea! Fie numele Domnului binecuvântat de noi şi de voi, cerul şi pământul în iubire de Dumnezeu unindu-ne la masă de cuvânt! Slavă Ţie, Doamne, că mare este slava Ta în cer şi pe pământ, şi se vor bucura de ea cei ce au crezut şi cei ce Te-au iubit, crezând în slava Ta şi stând sub ea, crezând. Amin.

— O, Lazăre, copil înviat de Dumnezeu dintre cei morţi mai înainte de crucea Mea şi de învierea Mea prin ea, vom cânta peste opt zile cântarea Domnului tău Cel înviat: *„Hristos a învi-*

at!”. M-am lăsat spre jertfă deplină după învierea ta, iar a treia zi după răstignirea Mea pe cruce am înviat. *„Hristos a înviat!”* vom cânta curând noi cu poporul cuvântului Meu. Amin.

Pace ţie, poporul Meu! Am stat cu înţelepciunea Mea la masa Mea cu tine şi ţi-am dat ca să ai şi ca să dai. Pace ţie! Şi voi sta iarăşi cu tine în cuvânt cu praznic de Florii şi iarăşi îţi voi da şi iarăşi vei împărţi cuvântul Meu la praznicele Mele cu tine, căci tu eşti sluga Mea, pe care Eu Mă sprijin cu venirea Mea cea de acum, o, poporul Meu cel de acum al Meu. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2012